

lepega mladeniškega gibanja na Štajerskem. Kje je bila kaka večja mladeniška prireditev, da ni bil dr. Korošec zraven? Razven tega je za poslansko službo dovolj talentiran in korajžen gospod, ki ima veselje pa tudi potrební čas, delovati kot državni poslanec za vsestranski blagor Slovencev.

Na to še govornik razloži zbranim, koliko je v posameznih občinah lenarškega okraja bilo pred dvema letoma naših in nasprotnih glasov, ko smo volili dr. Ploja in povdarja, da moramo pri teh volitvah povsod napredovati. Pobje tudi razne izgovore in navdušuje zbrane s krasnimi vzgledi k najobilnejši udeležbi, da bo z ogromno večino izvoljen za poslanca naš kandidat dr. Anton Korošec.

Z velikim zanimanjem so zbrani volilci poslušali ta govor in mu vsi pritrdili. Nastopi še mladenič-volilec Franc Roškar, ki pravi, da je dolžnost vseh mladeničev volilcev glasovati 29. maja za dr. Korošca, ki je toliko dobrega storil že za mladino, zlasti za izbrabo in napredek slov. mladeničev. Mladenci se morajo takrat odlikovati kot najboljši agitatorji.

Na to prebere soglasno sprejete sledeče resolucije:

1. Shod volilcev pri Sv. Benediktu soglasno izjavlja: Naš kandidat za V. skupino je in ostane č. g. dr. Anton Korošec.

2. Benediški mladeniški-volilci pozivajo vse južnoštajerske mladeniče v volilnem okolišu, naj delajo vsi za našega kandidata, č. g. dr. Antona Korošca, najdelavnejšega podpornika prekrasnega mladeniškega gibanja na Juž. Štajerskem, in naj vsi njemu oddajo svoje glasove.

3. Shod volilcev pri Sv. Benediktu poziva naše državne poslance, naj storijo vse, da dobimo štajerski Slovenci osem poslancev, koroški pa dva v novi volilni preosnovi.

Oglasi se še posestnik Tomaž Kralj, ki opozarja navzoče, naj to nikogar ne moti, da je naš kandidat duhovnik, saj ravno kot tak najbolje pozna položaj slovenskega ljudstva in bo kot naslednik duhovnika Žičkarja tudi lahko največ storil za svoje volice.

Pomenljivi shod zaključí predsednik s priščno zahvalo za obilo udeležbo.

## Volilno gibanje.

Prirejajte volilne shode! Do volitve iz V. kurije še so za shode na razpolago tri nedelje. Somišljeniki, uporabljajte jih dobro! Naš kandidat g. dr. Korošec ne bo mogel priti na vsak shod, a vsled tega se shodi ne smejo opuščati! Volilnega shoda oblastim ni treba naznaniti!

Na agitacijo! Volilna borba bo tokrat neizmerno huda. Vse, kar je nemškutarskega in liberalnega bo šlo s strastjo v boj proti dr. Korošcu. Zato pa se na naši strani ne sme rok križem držati, ampak tudi pri nas se mora razvijati najživahnejša agitacija!

vrh in malo pogladila travo, da ne bi se videle zareze. — Samo zvezde so jima svetile pri tem nočnem delu. Mlinar je tiho, pritajeno govoril svojem sinu. Pameten naj bo, dela naj, varčuje naj, vkup drži. Peter je vedno le kimal in zagotavljal „bom, bom“. Slednjič je dejal, kdo ve če pride sovražnik? Gotovo je to samo prazen strah.

Počasi in previdno sta stopala proti domu, jug pa je od župne cerkve prinašal glasove udarcev polnočne ure.

Ni se še popolnoma zdanilo, že je vstal stari mlinar. Imel je jako nemirno spanje, in hude sanje so ga mučile tistih par ur.

Šel je najprvo in naravnost k vrbi.

Jama odkopana, votlina prazna, zaboj razbit! Kakor zbešen je zdirjal starih nazaj proti mlinu. Hotel je zbuditi sina, ki je spal navadno dolgo v jutro.

Kar sunil je v vrata, da so se odprle na stečaj, in zavpil v sobico:

„Peter... Peter... okradli so nas, ... denar... zaboj... preč... vrba... Peter... kje si?“

Sobica je bila prazna, postelja nepomečkana in nepovaljana. Mahoma se loti mlinarja strašna slutaja.

„Oool... Peter, ... si bil ti sovražnik?“

In zgrudil se je na prazno posteljo svojega edinega otroka.

Pet let pozneje. Dražba je. In Petrov mlin in vsa domačija je prišla na boben. Stari mlinar se ni nič več brigal ne za svojo obrt, ne za kmetijo; nepošteni sosedje in zanikarni posli so pa tudi pošteno storili svoje, da je mlinar izgubil vse, vse.

## Politični ogled.

Politični položaj. Vsi dozdani pristasi splošne in enake volilne pravice so se izjavili, da mora ostati prva točka dnevnega reda pribodnjega zasedanja državnega zbora, ki se začne dne 15. maja, volilna preosnova, drugače se združijo vsi v eno skupno uporno stranko. Novi ministrski predsednik princ Hohenlohe, ki vodi tudi posle ministra za notranje zadeve, ker je dosedanji minister notranjih zadev, Byland-Rheidt, odstopil, je že začel pogajanja z voditelji raznih strank zaradi volilne preosnove. Najbolj nepristopni so poljski poslanci, ki so večinoma veleposestniki, toda tudi oni pridejo vedno bolj do prepričanja, da volilne preosnove ne morejo zadržati. Poljaki se opravičujejo s tem: Ali moremo glasovati za volilno preosnovo, ki da 7 milijonom prebivalcem v Galiciji 88 poslancev, 9 milijonom Nemcem pa 205? Čehi in krščanski socijalci so odločno za volilno preosnovo, ker oni dobijo dovolj poslancev. Slovenski poslanci bodo morali krepko stati na straži, ker jih je malo, če hočejo kaj pridobiti za Štajerce in Korošce. Ako ministrski predsednik ne bo mogel doseči v volilni preosnovi sporazumljenja med strankami, bo državni zbor razpuščen. Dne 7. t. m. je bil sprejet od ministrskega predsednika naš poslanec g. dr. Ploj.

Slovenska ljudska stranka na Kranjskem je priredila zadnjo nedeljo 6. t. m. več shodov. Vsi so bili jako dobro obiskani. Razpravljalo se je večinoma o kmečkih potrebah in koristih.

Na Hrvaškem so bile te dni deželnozborske volitve. Skupna odporna (opozicijska) stranka si je pridobila veliko večino poslancev. Mažaronski stranki je sedaj odklenkalo. Sabor se je snidel dne 9. t. m.

Na Ruskem je odstopil dosedanji ministrski predsednik Witte. Na njegovo mesto je prišel Goremjkin. Gosudarstvenaja дума (državni zbor) se baje snide dne 15. t. m.

## Razne novice.

\* Promocija. V torek dne 8. t. m. je bil promoviran na graškem vsenčilšču č. g. Franc Kruljc, kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, doktorjem bogoslovja.

\* Š šole. Nastavljeni so kot učitelji oziroma učiteljice sledeči gospodje in gospodične: Stalno v Šmarjeti na Dr. polju Ferdinand Babič in Ida Stoček, v Novi cerkvi Leopoldina Kališ, v St. Janžu na Dr. polju Ema Hrovatin, pri Sv. Duhu v Halozah Marija Pleško. V pokoj sta stopili gđc. učiteljici: Karolina Potočnik v Petrovčah in Vilibald Karlin v Celju.

\* Pogreb č. g. Lovrenca Drevenšek, župnika pri Sv. Petru na Ottersbachu in lovrenškega rojaka, je bil nad vse veličasten. Takega spreveda še ni videl oni sicer veliki kraj. Vdeležilo se ga je nad 30 duhovnikov, med njimi mestni župniki iz Brneka, Ljubnega in Kapfenberga. 6 požarnih bramb in mnogo drugih javnih zastopstev je oskrbelo častno

spremlstvo. Žalnočega priprostega ljudstva se je pa na tisoče trlo. Rajni si je s svojimi izrednimi lastnostmi pridobil med nemikim ljudstvom ugled, kakor ga uživa le malo kateri Slovenec v tujini. Ljudje so že delali velike priprave, bilo je že preskrbljeno cerkveno in cesarsko odlikovanje za proslavo zlate maše, ki bi jo pokojnik poleti obhajal. A prišlo je drugače. Dobri ljudje ne bodo pozabili svojega znamenitega župnika, ki je med njimi deloval 37 let. Rajnemu, ki se je vedno žavedal svoje narodnosti ter bil naročnik slovenskih listov, bodi zemljica lahka!

\* Da se poznamo! Izvrševalni odbor liberalne, kmetom in delavcem neprijazne stranke v Ljubljani je sklenil, da je smatrati izobraževalni društvi „Akademija“ in „Prosveta“ za del organizacije narodno-napredne stranke. Ker se tudi na Štajerskem hočejo snovati podružnice teh društev, bo dobro, da si ta sklep zapomnimo!

\* Zakaj propadamo? „Slovenski Narod“ je v 102. št. zopet potisnil svoj kufrasti nos v naše štajerske razmere. Zmerja čez dr. Korošca in hoče zastrašiti znanji shod, da bi ne proglasil dr. Korošca za kandidata. Za „Narodovo“ psovaje se prav nič ne zmenimo, ker za dr. Korošca je najboljšje spričevalo, če ga „Narod“ v kompaniji „Štajerca“, Mariborčanke in celjake Vahte prav pobalinski zmerja. Da se pa oziramo na ta članek, je razlog ta, ker je v dotičnem članku „Glas iz Štajerske“ (članek je najbrž pisan v uredništvu samem) „Narod“ izrekel nehoti ostro sodbo nad samim seboj in tistimi, ki slepo nanj prisegajo. V naslednjem podamo besede „Naroda“ samega s kratkimi pojasnili. — „Kam smo prišli, piše „Narod“, vsled podlosti teh ljudi, — ki samo vse razdirajo, ne store pa nikjer nič, katerim je pitje in žep vse, ki znajo po krčmah le kupice razbijati in čez vse psovati, kakor delajo „Narodovci“, — to pač vidimo povsod. Odkar hoče voditi ta nesrečna in propadla liberalna stranka našo politiko, povsod grozovito propadamo in od vseh strani nam preti neizogiben naroden pogin, ker se ti ljudje družijo z našimi najhujšimi sovražniki. Ta ostudna in vsega zaničevanja vredna stranka neti in goji ta nesrečni narodni prepri pri nas, ona hujška stan proti stanu, brata proti bratu, ta stranka opsuje — v „Slovenskem Narodu“ — vsakega, ki ne prisega na njeno podlost in neznačajnost, z najgršimi in najostudnejšimi psovkami. Pa tem narodnim zapeljivcem in izdajicam še ni dosti, da hujskajo ljudstvo doma, temveč sramotijo in psujejo nas tudi na Dunaju. Znamo je, da je dr. Tavčar predlanskim v državnem zboru nezasišano grdil slovensko ljudstvo kot poldivjake v neizmerno veselje naših krutih nasprotnikov, v radost nam vseskozi sovražne vlade in v nenadomestljivo škodo slovenskega ljudstva. Vse krivice, s katerimi nas vlada kar obsiplje, zapisati moramo na rovaš te popolnoma propadle in onemogle stranke, kateri je duša sovražnik ljudskih pravic, bogati advokat dr. Tavčar. Res, vsega pomilovanja vreden je narod, ki ima take zastopnike v državnem zboru, kakor so kranjski liberalci Tavčar,

narja ter se vrnil v vas zamišljen, sedaj pa sedaj zmajaje z glavo in pomavljajoč v eno mer: „Hm, kaj je to, hm, tako daleč je prišlo, hm, kdo bi mislil, hm, grem klicat ljudi, hm, sicer bo nesreča.“

Ko se je vračal in množica ljudi z njim, videli so, kako je mlinar vlekel vrbo za seboj po cesti mimo mlina proti vasi. Dospe do gruče radovednih ljudi in ti ga vprašajo, kam da gre? Gledaje sedaj cesto pred seboj sedaj vrbo za seboj, pokaže proti vasi in pravi:

„Tu je cesta. Tu se gre v svet! V svet je šel Peter z mojim denarjem. Grem ga iskat, da mati ne umre same žalosti. In vrbo vzamem s seboj, vrba je moja, da, vrba je moja, samo vrba še je moja.“

Norišnica. Tam notri so norci, pohlejni in divji. Peter, stari, premožni, ugledni, spoštovani, srečni, zavidani mlinar je sedaj med njimi. Ne divja, ampak kje v kakem kotu sedi in govori predse in zase, govori o vrbi, o Agati, o kresu, o črki A, o železni žlici, o zaboji, o denarju, o Petru, več ne vé.

Dušna in telesna bolest ga je kmalu položila na bolniško in smrtno posteljo. Na steni malo nad njim je visel križ. Malo pred smrtno se skloni kvišku in sname križ z žeblija. Sede, zamabne s križem po zraku ter maha še in še:

„Peter, Peter... ti si poreden, ... ti si zelo poreden... da, prav hudo si poreden! ... Jaz te bom... vidiš vrbovo šibo v moji roki? ... Peter, udaril te bom, Peter tepel te bom, ubogaj... sicer te bom...“

Nauk? — Samo neumnež bo vprašal po njem.